

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Somàlia

Ara toca parlar de Somàlia. Els informatius de totes les emissores donen fe de l'alarma internacional donada per les Nacions Unides respecte a la desesperada situació del país africà. És lògic que així sigui. És lògic que, immersos com estem en un sistema basat en la reacció immediata als tocs de corneta dels qui decideixen les nostres agendes, ara toqui parlar de Somàlia. Com en tants altres assumptes, rellevants o frívols, és una qüestió de cicles. Ara torna a tocar veure imatges de nens amb les panxes inflades i els ulls plens de mosques, pares i mares explicant-nos que han enterrat els seus fills i gent amuntegada al costat d'un camió que els llança ajuda humanitària. Recordo que aquestes imatges de Somàlia ja les vam veure a mitjans dels noranta. Eren idèntiques. Què ha passat des de llavors. Per què els mitjans no hem donat fe

Només parlem dels desastres quan aquests ja són irreversibles

del que allà s'ha esdevingut al llarg de l'última dècada? Només parlem dels desastres quan aquests ja són irreversibles, quan algú diu "ha passat això, parlem-ne". Quan la metxa ja ha cremat del tot i l'explosió ha sobresaltat el món sencer. Exemples a cabassos: el genocidi de Ruanda, els successos d'El Ejido, el terratrèmol d'Haití... Però què és el que fa que no ens hi fixem mentre la metxa crema? La nostra manera de fer, el periodisme d'avui, per norma general no habilita rutines preventives, hàbits d'investigació, sistemes d'avançament al servei del bé social que hauria de ser el periodisme. No sé si hi hauria alguna manera de capgirar, com a mínim de matisar, aquesta realitat. Val la pena pensar-hi.